

VECKOBLADET

10

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1981 7:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

Fredagen den 13 mars.

3 miljoner mindre till skolan » ta det lugnt», säger kommunalråd

Britt Mogårds sparplaner slår hårt mot skolan. Lunds kommun får tre miljoner mindre i statsbidrag för skolan nästa år. Nu talas det om att 9 skolklasser på låg- och mellanstadiet ska dras in. Det blir alltså fler elever i de klasser som blir kvar. Det ska kanske införas »självstudier» på gymnasiet och det finns funderingar på att avgiftsbelägga skolmaten.

Vad tycker Roland Hallberg, VPK-suppleant i skolstyrelsen om de här planerna? VB frågade honom:

- Det är beklämmande. Det är ett ständigt gnagande, man tar bit för bit och sparar in o ch försämrar. De här planerna för skolmältiderna är verkligen ruttna. Avgiftsbeläggs dom kommer säkert en del barn att inte äta i skolan, och det kommer ju att kunna påverka deras hälsa på sikt.

Borgarna gör så absurda prioriteringar. Samtidigt som man skär ner på skolan, så rustar man upp Grand Hotell, bygger P-hus och anlägger skjutbanor. Dom säger att dom känner sig moraliskt bundna av vad dom lovat skyttarna - men har dom ingen moral gentemot barnen?

Kommunalrådet

Vad säger då skolstyrelsens ordförande, kommunalrådet Nils-Arne Andersson (c) om saken? VB ringde upp honom och inte oväntat kommenterade han sparplanerna i ett helt annat tonläge:

Det blir alltid på det här sättet när en sän här grej kommer från centrala myndigheter. Någon räknar ut att förmodligen kommer det att innebära detta och detta, och så blir det ett herrans liv om

saken. Men vad som finns nu är bara ett arbetsmaterial. Nu ska skolstyrelsen och skolförvaltningen se över vad som behöver göras, se vad som kan lösas med omorganisation och omprioriteringar.

VB: - Bara ett arbetsmaterial, så du, men i tisdags hade Arbetet intervjuat bitr. skoldirektören och där presenterades en fullständig lista över i vilka rektorsområden klasser skulle dras in.

N-A A: Jag tycker att det var fel av honom att gå ut med det arbetsmaterialet. Det är inget beslut fattat än om det. Och det är ju ingen brådska, det hela gäller ju inte förrän nästa läsår.

VB: - Kommer det här upp på nästa skolstyrelsesammanträde?

N-A A: Nej, vi behöver jobba med det här i lugn och ro. Det blir alltid så här när man går ut med något för tidigt. Lärare känner sig hotade, tror att de måste lämna båten, så att säga. Det blir oro både bland personal och föräldrar. Det är bättre att vänta och se. Vi kommer igen, och vi kommer ju inte heller att fatta några beslut innan vi haft MBL-förhandlingar med personalorganisationerna.

VB-kommentar

Vänta och se, säger kommunalrådet, ge oss arbetsro... VB för sin del tycker nog att det snarare är så att det är NU man skall börja agera. Sätta sig in i förslagen och eventuella alternativ, skapa en opinion bland föräldrar, elever och skolpersonal. Och trycka på de politiskt ansvariga INNAN besluten är definitiva och MBL-förhandlade.

Avd. 3004

Avd. 3004 av Statsanställdas förbund, som i huvudsak organiserar brevbärare, sorteringspersonal och chaufförer, har haft årsmöte. Avdelningen är en av de äldsta fackföreningarna i Lund och firar i år sitt 85-årsjubileum med fest den 25 april.

Statsanställdas förbund har kongress i år och en motion till denna, om att även de som är yngre än 17 år skall ha fullt obekvämlighetstillägg, bifölls. I dag har de som är yngre än 17 år bara 75 % av obekvämlighetstillägget, en följd av att det finns speciella ungdomslöner.

Vid årsmötet, som klubbades igenom på halvan timme, beslöt man att ansöka 2 000 kr till Solidaritet i Polen. Pengarna skall användas för att köpa teknisk utrustning i Sverige som sen skickas ner till Polen.

Robert Starvall omvaldes till ordförande och till ny sekreterare valdes Hans Gagner. Han efterträder därmed Kjell Ohlin, som lämnar styrelsen efter mer än 20 år.

Kvinnokamp i ELEVEN

KU-Lunds skoltidning ELEVEN har i dagarna kommit ut med nr 3 för läsåret 80/81.

Lagom i tiden kring 8 mars har man valt att ge ut en tidning på temat kvinnokamp. »Det är alltid lika aktuellt. Som det ser ut idag verkar det ju inte heller som om jämlikheten ökade, snarare tvärtom» skriver man. Artiklarna behandlar 8 mars firandets historia, personliga re-

flektioner kring kvinnokampens betydelse samt ger tips om hur man kan bilda en kvinnogrupp på jobbet.

Vid sidan om temat tar detta nummer av ELEVEN upp den sociala nedrustningen och hur nedskärningarna drabbar eleverna i Lund.

Vill du prenumerera på ELEVEN sätter du in 12 kr på postgiro 986008-1.

MARX ISMEN

diskuteras i jättelång VB-artikel

»Boken som väckt debatt redan innan den kommit ut!» reklamerade Zenit för Pau Puig i Scotonis historiefilosofiska avhandling Att förstå revolutionen som vädrades i Lund strax före jul.

Den väcker debatt även efteråt, som här i en kritisk granskning av Tarcisio Bommarco, vilken med katalanen Pau Puig i Scotoni delar utifrån perspektivet på svensk samhällsdebatt.

Artikeln spränger VBs vanliga utrymmesramar. Den kommer därför att publiceras på följetångsvis, med fortsättning i nästa nummer.

Följetångsformen har även smittat av sig på lay-outen. Artikeln börjar här, och fortsätter sedan med en spalt på varje sida.

Att förstå revolutionen är mer en aktuell än en historisk bok. Den berör indirekt många aspekter som är aktuella idag och sällan - jag skulle nästan vilja säga aldrig - tas upp i den politiska diskussionen i Sverige.

Boken berör indirekt frågan om staten efter New Deal-perioden eller om man så vill den socialdemokratiska. Den berör följaktligen också frågan om klassalliansen i moderna kapitalistiska samhällen och den regeringens kris som vi i dag upplever. Den tar mera direkt upp marxisternas (»trojanernas») agerande under åren i frågor som berör strategiska ställningstaganden och som utarbetas i kampen mellan mellanbourgeoisin och arbetarklassen.

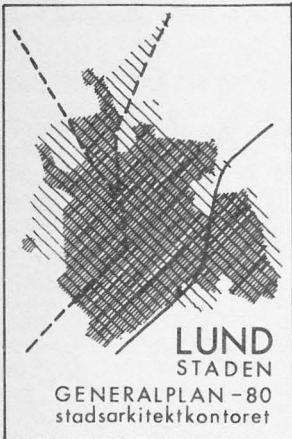
Fortsättning på sid 2

GENERALPLAN I mörka skogen

— SPARPLAN

Vpk LUND
anser!!!

En ny generalplan för staden Lund är framlagd och ska ut på remiss. Den ska också ställas ut, bli på stadsbiblioteket och det ska bli debatter som byggnadsnämnden anordnar. De vanliga remissinstanserna plus de politiska partierna, och vi förutsätter även allmänheten, ska få ge sina synpunkter på Lunds utbyggnad fram till sekelskiftet.

Vad innehåller då planen? Är det något sensationellt? Nej knappast — 60-talets rekordutbyggnader är förbi, och nu gäller det att komplettera staden med måttliga utbyggnader »där de på bästa sätt samspelar med den nuvarande staden och regionen». Bästa för vem?

Planen är naturligtvis inte någon opolitisk produkt även om man försöker ge sken av det. Mycket av texten visar dock att tjänstemännen klarare än tidigare sökt formulera mål för miljökväligheter som miljögrupper och miljömedvetna partier drivit under hela 70-talet. Man vill slå vakt om jordbruksmarken, planera för en väl fungerande kollektivtrafik, begränsa biltrafiken i stadskärnan och satsa på att stadsdelarna ska få service och arbetsplatser. Allt detta låter bra, men tittar man närmare på planen är de konkreta förslagen ganska magra. Samma gamla standard på kollektivtrafiken som tidigare, samma parkeringsnormer och samma brasklapp att parkeringsanläggningar »företadesvis» ska förläggas utanför stadskärnan. Den brasklappen firar snart 10-årsjubileum. Under tiden har många p-hus hunnit byggas i stadskärnan — Fokus, Försäkringskassan i värsta fall Tempis p-hus, och det senaste: en stor underjordisk parkering vid Bytaregatan (!) på gamla Berlingskas tomt om borgarna får som dom vill.

Bakom planens innehåll ligger i första och sista hand den borgerliga majoriteten som styr Lunds kommun. En rad viktiga frågor är avgjorda i kommunstyrelsens ledningsgrupp för kommunplanering, dvs av kommunalråden.

När generalplanen behandlades i byggnadsnämnden lade borgarna fram ett tilläggsförslag som man

enbart i kraft av sin majoritet fick inbakat i generalplanen. Det är nämligen det hittills mest oförblommerat borgerligt politiska dokument som avlätts i fråga om Lunds utbyggnad. Som om Gösta Bohman själv hade skrivit det anser borgarna att man måste räkna med »inskränkningar i framför allt offentlig men även privat konsumtion», att »de verkliga kostnaderna för boendet kan i ökande grad väntas flyttas över på bostadskonsumenterna» och att dessa kostnader leder till tätare boende, dvs sämre utrymmesstandard. Om det är småhusägarna som ska berövas sina avdragsmöjligheter sägs inte, men det verkar inte troligt. Byggarna »utbredda missnöje med norm- och regelsystemet inom plan- och byggsektorn» ska leda till förenklingar i byggandet »för att åstadkomma större flexibilitet».

För vem? Jo för byggkapitalet så klart, så att man slipper tillgodose ens de rimliga kvalitetskrav som hyresgästerna trots allt tillkämpat sig under 60- och 70-talen.

Borgarnas politiska markering i generalplanen måste bestämt avslöjas och bekämpas.

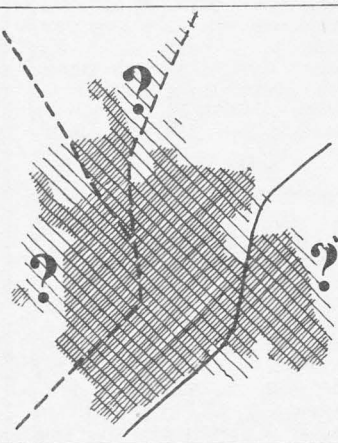
Vad är en generalplan?

Enligt den byggnadslag som fortfarande gäller (ny plan- och bygglag är föreslagen) ska generalplanen ange grunddragen för markens användning till olika ändamål. Generalplan omfattar ofta hela kommunen, men kan som denna för staden Lund omfatta en tätort. För de andra tätorterna i öster har översiktsplaner utarbetats tidigare.

Den första generalplanen för Lund utarbetades under åren 1936-42. Man antog då att folkmängden 1980 skulle vara ca 50 000.

1969 presenterades en »skiss till generalplan för Lund» som räknade med 100 000 invånare år 2000 i stora utbyggnadsområden på t ex Värpinge, Arendala och Yttre Östra Torn.

1980 års generalplaneförslag räknar med en utbyggnad av staden Lund till knappt 60 000 invånare vid sekelskiftet.

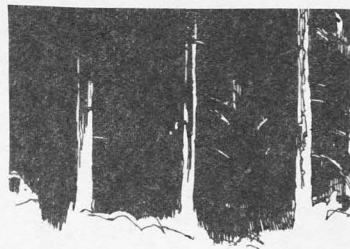

Norr? Öster? Väster? Hur ska Lund byggas ut? Den politiska oenigheten är stor. VB återkommer i frågan...

Det skiftar snabbt, samhällsklimatet. Ideer som bara för några år sen betraktades som historiskt överspelade sticker åter upp sina fula trynen. Vi som med åcklad fascination läser Sydsvenskans ledarsida får nästan daglig bekräftelse på detta. Snart börjar de väl plädera för dödsstraffets återinförande.

Kommunen ska äga all mark, åtminstone i innerstan, har varit en i vida kretsar omfattad princip i Lund. Inte omfattad av borgarna förstås, utan de har röstat ner flertalet förvärvsärenden som varit uppe. Men Vpk och även socialdemokraterna har varit på offensiven i de frågorna, och kommunens mark- och husbestånd har vuxit bit för bit. Dock, nu aviserar fastighetskontoret stor utförsäljning till privata intressen och erbjuder sig bistå med evakueringen av nuvarande hyresgäster, så att husen blir attraktivare t ex som lyxrenoveringsobjekt. Saken har kort refererats i dagstidningarna, men inga större reaktioner har märkts.

Undrar var det ska bli av Bredgatan 28, Vpks ordinarie partilokal, som står på den svarta listan. Fastigheten är värderad till 280 000 kronor men därför huset till bara 1 000, så en affärsman finner lätt lönsammare användning. För dagen får det bedömas osäkert om huset, byggt 1784, får uppleva sin 200-årsdag.

Rurik och granarna

Till det som man slutligen tycktes bli överens om på 70-talet hörde att vi måste slå vakt om de rester av bra utflyktsmark som finns i sydvästra Skåne. Kommunerna skaffade naturvårdsnämnder och några nya reservat kom till. 60-talets stora debatt om jordbruksnedläggning och igenväxning tystnade, om än det mest berodde på att de internationella livsmedelspriserna hastigt ökade.

Nu vill Håckeberga nere i kommunens sydvästra del plantera gran! Ärendet är inte avgjort, men det är ett tidens tecken att man ens vågar föreslå något sådant. Gran, som redan Linné konstaterade var främmande för det här landskapet.

Men granodling har han alltså mage att föreslå, ägaren till Håckeberga. Han heter Rurik Ulrik Sebastian Tham, ett namn som klippt ur en roman av Delblanc, påhittat för att understryka att den klassen verkligen är ute.

Men Rurik är inte ute. Nu vill han i praktiken upphäva allemansrätten på ytterligare en bit av sitt gods. I Bohmans Sverige blir alla onda gamla högersagor verklighet.

Fortsättning från sid 1

Att förstå revolutionen är ett »impressionistiskt» verk i den mening att författaren arbetar så säs »en plein air» i den aktuella diskussionen men där resultaten för att hålla sig till metaforen, mer än Renoir, Monet eller Cézanne i stället närmar sig Gauguin, såtillvida som författaren tyvärr flyr sin egen tid för att ta skydd i primitiva, nästan mytologiska samhällen.

Suddig kritik

Bokens bärande tes finns redan på första sidan: »Fuumis troes, fuit llium»: Vi trojaner har varit, llium har varit. En uppmaning att lämna marxismen med dess »vulgära» världsuppfattning för att rena sig vid nya stränder (Kartago), så att man kan uppfatta omvärlden i termer av »ledarskap, svårigheter, omgivning, överlevnad oberoende, kunskap, offer och dygd». Den innebär följaktligen en utarbetning av nya strategier för en emancipatorisk rörelse i stället för klaskamp.

Men trots detta är den kritik författaren för mot marxismen och dess ledare varken specificerad eller begränsad, den är allmänt suddig. Är det en kritik av marxism-leninismen som går ut på att denna som teori och praktik för förändring är oförmögen att utveckla ett hegemoniskt tänkande att ta hänsyn till de svårigheter som uppstår vid förändringar, att garantera samhällets (»Stadens») överlevnad i förhållande till omgivningen, naturen och andra »Städer»?

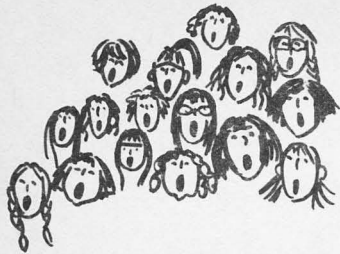
Eller är kritiken betingad av vissa specifika tendenser inom marxismens utveckling i Sverige?

Kulturell dubbelhet

Innan jag försöker gå in i den problematiken vill jag säga att författaren lider av en kulturell dubbelhet. Hans form för kritiken har en sydeuropeisk »aristokratisk» prägel men innehåller och metoden är typiskt svenska: att chockera för att skapa debatt, med följd att man kan säga vad som helst utan att mena det, eftersom syftet är att skapa diskussion, inte att klargöra begrepp, definiera historiska sammanhang och aktuella förhållanden. (Hela diskussionen kunde ha undvikits om författaren med större insikt hade omfattat den kritik som t ex Gramsci för mot dessa tendenser. Jag tar min kritiska utgångspunkt just från denne.)

Också jag skall chockera. Marxismen är »vulgär», fast inte i ordets allmänna utan i dess ursprungliga mening: »volgo» betydande folk, folklig. Förresten ett lysande exempel på bourgeoisins hegemoniska tänkande och, vad mera är, makt.

Fortsättning på sid 3

Kvinnocentrums Sånggrupp

BILDER FRÅN

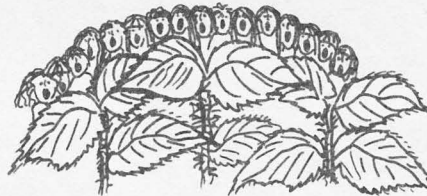

8 MARS

Latinamerikansk dans

Nällorna
bränns

ROSTFRIA INREDNINGAR en arbetsplatsrapport

I dag fredag utkommer KMFs arbetsplatstidning Verkstadsgolvet, som därmed går in på sin sjunde årgång. Ur tidningens populäraste avdelning, Hur är läget, saxar vi följande rapport.

—Ta och skriv lite om Rostfria Inredningar igen, sa kamraterna i KMF.

—Tja, kan jag väl, svarade jag, men det har inte hänt något speciellt som är värt att skriva om ses sist. Bara det gamla vardagliga.
—Men ta och skriv om det då.

Ja, och nu sitter jag här och försöker och försöker och försöker. Det kliar på lillfingeret. Jag har ett litet sår där som är ett halvt år gammalt, och det vill inte läka ordentligt. Det sitter väl lite skit kvar i såret. Jag råkade komma åt kanten på ett slipband, och rispade av lite skinn. Visserligen brukar slip-sår vara svårläkta, men det här tar priset. Vanliga skärsår däremot brukar läkas på ett par dar. Vi skär oss ganska mycket, vi som jobbar med tunnplåt, har alltid händerna fulla av små sår efter plåtkanter och grader.

Det värsta är trots allt dammet när vi slipar och polerar. Rostfritt är ju ett tacksamt material att jobba med, lätt att forma och lätt att svetsa, men tyvärr desto besvärligare att slipa och polera. När vi slipar bildas ett fint slipdamm som virvlar runt i luften. Det finns inte ett punktutslag i världen som klarar av att hålla dammet borta. Skulle en liten solstråle leta sig in i verkstan ser slipdammet ut som ett moln av glitter som sakta virvlar runt. Ganska effektivt faktiskt, men obehagligt. Polerar gör vi med vax och fotogen. Efter en heldag i sliprummet liknar man mest en neger. Vax och fotogen i varenda por, håret fullt av slipdamm och luftrören protesterar vilt mot skiten.

Men så här har vi det inte alltid det finns även ljusa stunder. Som t ex när man får ett specialjobb, och det händer ganska ofta. I gatuköken måste utrymmet oftast utnyttjas till 110%. Det innebär att man måste hitta olika lösningar på problemen i olika gatukök Inredningarna måste därför ofta »skräddarsys». Det känns faktiskt ganska fint, när jobbet är färdigt och man ser att resultatet

blivit bra. Den känslan har väl du också känt, när du själv tyckt att du gjort ett bra jobb.

Tyvärr har de flesta jobb blivit allt mer specialiserade dvs att du själv bara gör en del eller detalj av en produkt. Du själv blir bara en kugge i ett stort maskineri, en liten länk i en lång kedja. Det blir rationellast så — för kapitalet, och effektivare och lättare att kontrollera. Att jobben blir monotona och tråkiga kan kapitalet givetvis inte ta hänsyn till, sånt kan ju inte mätas i pengar.

Nog borde väl produktionen kunna anpassas till människorna. Nog borde väl alla människor ha rätt till att känna tillfredsställelse i jobbet. Kunna gå hem och känna den där känslan vi talade om tidigare.

Även om mycket inte är bra ute hos oss på RI, så har vi i alla fall den förmånen kvar, att få jobba med produkterna från slät plåt till färdig produkt.

Meningen var att detta skulle bli en vanlig arbetsplatsrapport, men det blev visst något helt annat. Det kan bli så ibland, när man låter tankarna gå.

Helmuth Glöck

Men för att kunna besvara hela problematiken måste man fråga sig vilka marxismens uppgifter egentligen varit från början och på vilket stadium vi nu befinner oss. »Marxismen hade en dubbel uppgift: att bekämpa de mest sofistikerade moderna ideologierna för att på så sätt bygga upp en grupp oberoende intellektuella, och att uppfostra de folkliga massorna som hade en mycket låg, nästan medeltida kultur. Denna andra uppgift har hittills varit det som mest upptagit marxisternas kraft» (Gramsci, *Materialismo storico*, Riuniti, s 98). För en hel period har dessutom stalinismen förvrängt dessa två uppgifter genom att få marxismen att kritisera de mest primitiva moderna ideologierna och exaltera den »folkloristiska» kulturen hos massorna.

Det folkliga stadiet

I många länder, t ex Italien, håller ur marxismens folkliga karaktär och utbredning på att formas en grupp »oberoende» intellektuella. Det börjar utarbetas ett hegemoniskt tänkande och samtidigt för man som självständig ideologisk kraft en debatt med de moderna ideologierna i deras mest avancerade form. I Sverige befinner vi oss efter vad jag tror ännu på det folkliga stadiet. Det förklarar varför klassen ännu i mycket är »subaltern», att den inte lärt sig tänka hegemoniskt. Därför är uttrycket för kampen fortfarande messianska, utopiska eller profetiska: »klasskampen leder med nödvändighet fram till proletariats diktatur», »expropriatorerna blir själva exproprierade», »klockan klämtar för den kapitalistiska äganderätten» etc.

Denna process, att ur den nya folkliga kulturen skapa en grupp oberoende intellektuella, är en lång process full av aktioner och reaktioner, anslutningar och plötsliga uttåg, av nya, mycket komplexa och talrika formationer. Betänk bara hur lång tid det tog och på vilka vägar man färdades innan man ur reformationen, som i grunden var en folklig rörelse, slutligen kom fram till den tyska klassiska filosofin, som i sin tur var grunden för först den franska revolutionen och därefter marxismen. Marxismen är sålunda krönet på denna process och inte, som författaren troligen uppfattar det, något avskilt. An mer: den är förankrad hos de breda folklagren istället för i »huvudet på en munk eller filosof».

Till skillnad från författaren tror jag inte man kan »förfina» marxismen genom att ett tag lämna den och berika den genom att eklektiskt addera vissa delar. Jag tror istället man kan berika den genom konfrontation med andra uppfattningar. Men det kräver att man känner sin egen och de andras uppfattning. Det innebär dessutom att man inte a priori förkastar olika ståndpunkter utan över-skrider dem, inte bara teoretiskt utan även praktiskt eftersom marxismen förutsätter en politisk och social praktik och en socio-politisk grupp: arbetarklassen.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28 222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer..... Postadress.....

Fortsättning från sid 3

Detta innebär inte att man därmed slaviskt skulle acceptera arbetarklassens »subaltern» kulturella nivå. Tvärtom kämpar man för att »förändra det folkliga sinnet» genom att sprida en vetenskaplig-systematisk uppfattning av världen. Den socialistiska kulturen är inte som författaren tror, enbart produkten av ideologin hos en subaltern klass, utan en kontinuerlig intellektuell bearbetning som förutsätter en kulturell kontinuitet.

I bakvattnet av denna process förändras sålunda även det strategiska tänkandets förutsättningar. Ju mer vi avlägsnar oss från marxismens »folkloristiska» stadium, desto bättre utarbetas de strategier som är bäst anpassade till de nationella och aktuella verkligheterna.

Två strategiska krig

En av författarens huvudteser är här att de två varianter av strategiska krig som i Väst Europa tillämpats mot den borgerliga makten inte fungerat. Dvs att varken frontala krig (typ oktoberrevolutionen) eller ställningskrig (typ PCI, PCE, VPK etc och deras förändringsstrategi) har varit lyckade. Båda dessa varianter av »krig av det första slaget» misslyckades »för att de ville förgöra motståndaren med en gång».

Hur som helst. En av bokens största svagheter är att den omfattande kritiken varken är specificerad eller begränsad. Är det en kritik av marxismen-leninismen i allmänhet? Av vissa specifika tendenser i den svenska eller katalanska? Jag skulle nästan vilja säga att kritikens utgångspunkt är generell eller sydeuropeisk men att den trots allt är betingad av specifika svenska erfarenheter.

Att revolutionen i form av barrikader, blod, vajande fanor är slut tror jag att vi förstått. Finns det ännu någon som trott på något i den stilen är det nog bara som resultat av vissa på 60-talet aktuella, barnsliga extremuppfattningar.

Att anfallet mot Vinterpalatset inte längre är någon realitet teoretiskt och än mindre praktiskt är också sant, men författaren betvivlar att alla förstått omfånget och följderna därav. Han tror att vi alla följer diktaterna och att de lyckade fallen (Kina, Vietnam, Cuba, Nicaragua) snarast är olycksfall i arbetet.

Så långt räckte
veckans spaltutrymme
Tarcisio Bommarco
fortsätter kritisera
Pau Puig i Scotini
i nästa
Veckoblad.

AN DIE FREUDE

VPKs sänggrupp håller för tillfället på att bygga upp en repertoar av fredssånger. Under letandet efter bra låtar har de stött på Beethovens »An die Freude» (9:e symfonin i d-moll) som ju, som bekant, har en eldande melodi. Dock, såväl ursprungstexten som nedanstående text av Unga örnar saknar det rätta stinget, och därför efterlyser nu sänggruppen ny-skrivna texter. Har du några idéer så kontakta Finn i VB-red (tel 12 90 98).

VÅRT ORGAN

Ska en rörelses vitalitet mätas efter vitaliteten hos dess pressorgan är SkSpGI/LMF (Skånsk Spelglädje/Lunds Musikerförening) en högst vital rörelse. Om dess organ Vårt Organ slår det nämligen små trevliga gnistor. Läs t ex ledaren i nr 2/81: »Den 6/1 får vi en ny trend». Den kan också fungera som en snabbrepetition i utvecklingen för den musik vars utövare föreningen (som faktiskt har sju år på nacken) i första hand organiserar.

Sju år, det är bl a sju års kamp för Gamla Elverket, en med sitt läge och utseende perfekt lokal för det efterlängtdade musikkafeet. Men politikerna (med undantag för VPK) har tydligen värderat högre att ha ett centralt lager för gamla elmotorer. Under tiden växer kön av lokalsökande band och ensembler. Nu senast rapporteras från Micklagård, där Akademiska kapellet är inhytt efter Odeums brand, att de kringboende håller på att sätta stopp för kvällsövnarna, och då är det ändå inte en enda watt med i spelet.

Du kan hjälpa till att öka trycket mot makthavarna genom att gå med i SkSpGI och samtidigt prenumerera på Vårt Organ: 25 kr på pg 9 80 81-3.

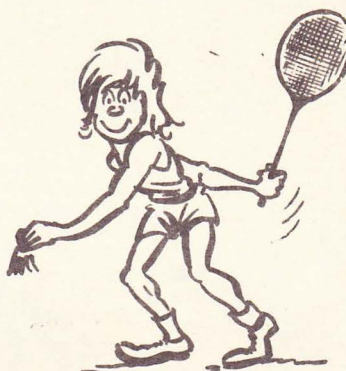
CUBAAFTON

OM LIVET PÅ CUBA berättar Cubakännaren Eva Björklund den 14e mars kl 19.00 på Smålands, Kastanjeg 7. Därefter dans till Conga Quatro. Mat serveras. Arr. Svensk-Kubanska föreningen.

BADMINTON

Vill Du vara med och spela i Lunda Korpens Cupturning i Badminton??!!
Singel, Dubbel och/eller Mixed.
Ring Eva och Tapio tel: 116141.

VPK Lunds »Söndagsskola» fortsatte söndagen den 1 mars med ett möte om utvecklingen i Polen. I den livliga debatten kom deltagarna överens om den stora betydelse det polska experimentet har för socialismens framsteg. Den utveckling som startades under efterkrigstiden av kommunistpartiet i arbetarklassens namn har nu nått det stadiet att arbetarna själva kräver att makten över produktionen verkligen skall ligga i arbetarnas händer. Tack vare de polska arbetarnas politiska mognad och ansvarskänsla samt tack vare det stöd som Solidaritet fått av kretsar inom de polska kommunistpartiet, finns det förhoppningar att utvecklingen får fortsätta utan grövre inblandning från utlandet, både öst och väst.

Nästa möte i »Söndagsskolan» hålls söndagen d 15 mars kl 19 på Stadsbiblioteket, cirkelrum nr 1. Håkan Arvidsson och Lennart Berntsson inleder debatten om kvällens ämne - demokrati och socialism.

ANSLAGET

FÖDD
Janna. Lund d 6/3 -81.
Gunilla Lindfors, Roland Blomqvist.

FOLKKAMPANJEN Diskussion om energiplanen, sönd 15/3 kl 17, Bankg 14.

FOLKKAMPANJEN Demonstration med anledning av 1 års dagen av folkomröstningen 21/3 kl 10.30 Clemensstorget.

VPK IF träning på Lerbäcksskolan lö 14/3 kl 16.

BLÅSORKESTERN, sextetten över sönd kl 18-20 på Stadsbiblioteket, cirkelrum 4

VPK:S SÖNDAGSSKOLA d 15/3 kl 19 Stadsbiblioteket, cirkelrum 1 om Demokrati och socialism

TYSTA MARI Sonja Brage (s) Hälsovårdsnämnden, Stadsbiblioteket cirkelrum kl 19 d 18/3

LILLA TEATERN Se mig i ögonen, fre lö sö kl 19.30

LUNDS FRIVILLIGA TEATER-SÄLLSKAP, Äplet, en mim-pjäas KV:s teaterstudio, Märtenstorget 5 kl 19 sö d 15/3

BIO 16 d 9-22 mars Korpens polska

BIO 16 Ture Sventon familjefilm Gröna rummet Stadsbiblioteket sö d 15/3 kl 14.

PUB SPARTA Eldkvarn fre d 13/3 från 21.

PUB SPARTA Lasse Tennander lö d 14/3 från kl 21.

MARXIM Piirpauke fre d 13/3 MUSIKGRUPPEN MIDVINTER Gröna rummet Stadsbiblioteket lö d 14/3 kl 14.

GYLLENE TIDER m.fl. på Olympen ons d 18/3

IRANSK AFTON fre d 13/3 kl 17 Stadsbiblioteket hörsalen arr Iranska studentförbundet i Sverige.

REDAKTIONSUTSKOTT:
Jan Hinderson, Eva Almqvist
Kristina Lanthen

BILDER:
Inger Stenlund och L-G Mann.

KONTAKTREDAKTÖR FÖR
NÄSTA NUMMER:
Finn Hagberg tel 12 90 98
Pangnyheter, s.k scoop, emottages
tacksamt av redaktionen onsdagkvällar fram till midnatt på
tel 14 94 38.